

kommer det mig at være en meget passende Udvidelse af Valgretten. Derimod kunde der vistnok fra forskellige Sider yttres Tvivl, om dette Tal ikke vilde være altsfor udstrakt, om Valgretten og Valgbarheden ikke derved vilde udstrækkes til altsfor mange af dem, der ikke være istand til at danne sig en Forestilling om de communale Forhold. Jeg troer imidlertid, at man, naar man efterseer Listerne over dem, der svare Nærings- og Hjælpestat, vil komme til den Erkjendelse, at der ikke er nogen qualitativ Forskjel paa dem, der svare under, og dem, der svare over 5 Portioner Hjælpestat. Det er nemlig mindre velstaaende Haandværkere og Næringsbrugere i forskellige Stillinger, det er mindre høit gagerede Embedsmænd, Videnskabsmænd, ja selv iblandt Universitetslærerne findes der et betydeligt Antal af dem, de øvrige ere Folk, som ere anbragte ved Handel og Industrie, og som have en selvstændig Stilling, uden at have erhvervet Borgerkab. Det er denne Klasse, som tillige vil faae Andeel i Valgret og Valgbarhed, naar man udstrækker den til det ovennævnte Antal. Det er derfor min fulde Overbeviisning, at der ikke kan være nogen som helst Betænkelighed ved at udstrække Valgretten saavidt. Der er imidlertid et Hensyn, som ikke maa tabes af Sigte, naar der er Spørgsmaal om, hvem der skal have Indflydelse paa Bestyrelsen af Kjøbenhavns communale Pengaanliggender, det er Hensynet til Grundejerne; en betydelig Deel af Skatterne hviler jo paa Grundejerne, og de ere altsaa ganske vist i høi Grad interesserede i, at Bestyrelsen ikke udelukkende gaaer

over i andre Hænder, og det er Noget, som kunde tænkes muligt, naar en saadan Udvidelse som denne fandt Sted, uden at der var nogen som helst Begrændsning i andre Retninger. Det har nu forekommet Udvalgets Fleertal, og jeg troer ogsaa idetmindste nogle af Mindretallets Medlemmer, at det var en fuldkommen tilfredsstillende Begrændsning, man satte i den Henseende, naar man — ikke indførte noget Nytt — men bibeholdt den nugældende Bestemmelse i Forordningen af 1ste Januar 1840, hvorefter Halvdelen af Byens Repræsentanter altid skal være Grundeiere. Derved ere Grundeierne i ethvert Tilfælde sikrede, at deres Interesser ikke blive tilfidsatte paa en uforsvarlig Maade, og forsaavidt man vil tænke sig nogen Modsætning mellem Interesserne i Communen, saa maa det være mellem Eier og Leier, og da Leierne jo have Leilighed til at vælge et lige saa stort Antal Repræsentanter, som ikke ere Grundeiere, ville deres Interesser være fuldstændig lige repræsenterede. Jeg maa saaledes gjentagende, og det med den fuldeste Overbeviisning om, at der ikke i nogen Henseende kan være nogen Betænkelighed derved, anbefale det Forslag, som Fleertallet har stillet, om at udvide Valgretten og Valgbarheden til Enhver, der svarer Nærings- eller Hjælpestat, hvilket efter de factiske Forhold og den bestaaende Lovgivning vil sige til Enhver, der svarer 1 Portion, eller i Virkeligheden 1 Rd., med den Begrændsning, som findes i Slutningen af Forslaget, at Halvdelen af Repræsentantskabet altid skal være Grundeiere.